

РЕШЕНИЕ

№ 23481

гр. София, 08.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5508** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Л. К. П. Директор на Агенция за държавна финансова инспекция, ч/з гл. юрк. Т. Я., срещу Решение № 674/19.02.2025 г. постановено по НАХД № 15702/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 18-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ №11-01-9192023/06.02.2024 г., издаден от директора на директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на основание на основание чл. 254, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗОП, на А. Т. М. е наложено административно наказание “глоба“ в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 112, ал. 8 от ЗОП.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно, постановено при нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи, че събраните и приобщени към административнонаказателната преписка доказателства установяват по безспоред начин сочената в акта фактическа обстановка. Подробни доводи са релевирани в жалбата. Моли се оспореното решение да бъде отменено като неправилно. Претендират се присъжда на разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, представлява се от юрк. Я., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на ответника. По делото е входирана и Жалба с вх. № 129844/11.04.2025г. с която на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК е атакувано и Определение № 1346/27.03.2025г.

Ответникът – А. Т. М., редовно призован, представлява се от адв. Д., преупълномощена от адв. В.

Д., която оспорва касационната жалба. В представен писмен отговор с вх. № 147499/16.04.2025г. излага подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. В представен отговор с вх. № 198589/06.06.2025г. излага становище за неоснователност и на подадената частна жалба срещу Определение № 1346/27.03.2025г. Сочи още, че поддържа представената молба от 24.06.2025г. относно настъпила погасителна давност. Претендира разноси съобразно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XXIV касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество е основателна, но по съображения различни от изложените в нея.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Производството пред районния съд е образувано по жалба на А. Т. М., [ЕГН] срещу наказателно постановление №11-01-9192023/06.02.2024 г., издаден от директора на директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на основание на основание чл. 254, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗОП, на А. Т. М. е наложено административно наказание “глоба“ в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 112, ал. 8 от ЗОП.

С атакувания съдебен акт е потвърдено процесното НП №11-01-9192023/06.02.2024 г.

При осъществения контрол на съдебното решение, касационната инстанция намира, че СРС, НО, 18-ти състав, не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства, не е изложил фактически констатации и правни изводи относно релевантните за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение - предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и по приложението на закона. Изцяло липсва описание на фактическата обстановка.

Районният съд, като съд по фактите и правото е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка, въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере допълнително доказателства, ако е необходимо, а не да се позовава на установените от актосъставителя факти, отразени в АУАН и НП. Изложените в актовете фактически обстоятелства подлежат на проверка от съда и констатацията, че същите се потвърждават от събраните по делото доказателства, не освобождава районния съд от задължението му да изложи в мотивите на решението фактическата обстановка, която приема за безспорно установена и на която основава правните си изводи относно административнонаказателната отговорност на санкционираното лице.

Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. Липсата на фактически установявания в обжалвания съдебен акт възпрепятства извършването на касационна проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено, а делото - върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане. Необходимо е цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка, въз основа на която да могат да бъдат изведени

обосновани правни изводи.

Следва да се отбележи, че направените извода на решаващия съд имат тежест и значение едва при несъмнено установено нарушение. Видно от така постановеният акт не може да се установи защо съдът приема, че административнонаказателната отговорност на лицето за същото нарушение вече е била ангажирана и какво в действителност е то. Липсва обосновка на фактите въз основа на които е установено нарушението, липсва и обосновка на правната квалификация приложима към тези факти.

При новото разглеждане СРС следва да се произнесе и по претенцията за разноси съобразно чл.226 ал.3 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXIV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 674/19.02.2025 г. постановено по НАХД № 15702/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 18-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.